

den bør have, forekommer det mig ikke, at der vil kunne gjøres saa tilstrækkelige Indvendinger derimod, at Regjeringen ubetinget skulde modsætte sig ethvert saadant Forslag. Men det er blevet erkjendt i det andet Thing ved den paagjældende Ordfører paa Udvalgets Begne, at Tanken med Forslaget var den, jeg her har udtalt, nemlig kun at give Regjeringen en Bemyndigelse til en Sammenbragning og en Bemyndigelse til atter at ophæve Sammenbragningen, saafremt Forsøget ikke skulde være tilfredsstillende. Der er kommet en Bestemmelse ind om denne Lovs Revision, der henholder sig til Revisionen af Loven om Hærens Lønninger. Jeg skal med disse nærmere Oplysninger forresten henholde mig til de Motiver, der ledsagede Lovudkastet, og den Form, hvori Lovforslaget nu foreligger, og anbefale dette til uforandret Vedtagelse.

Nielsen: Jeg troer, at det fortjener megen Paaskjønneelse, at der er fremkommet et Forslag til Lov om Ordningen af Hærens Forpleiningscorps. Jeg troer, at det netop var denne Deel af Armeens Bestyrelse, som i høi Grad trængte til en Ordning. Der har tidligere ikke været Noget, som kunde betegnes som Forpleiningscorps, eller nogen Afdeling ved Armeen, hvorunder et saadant kunde henføres. Det har derfor ogsaa ved de sidste Krige vist sig, at man har været meget overladt til Tilfældigheder ved Ordningen af Armeens Forpleining; man har enten været nødt til at overdrage Forjorgen for en saa vigtig Sag til Folk, hos hvem man ikke havde fjerneste Garanti for, at de vilde være Opgaven værne eller havde Erfaring i den Retning, hvori de skulde virke, eller man har maattet overdrage det til Mænd, som maatte tages ud af Krigsministeriets Forretningskreds, hvor deres Nærværelse selvfølgelig, navnlig under en Krig, ikke kunde undværes. Begge disse Fremgangsmaader maatte dog erkjendes at være i høi Grad mangelfulde. Hvor betydelig en Rolle Forpleiningen spiller for Armeen med Hensyn til dens Velvære, behøver jeg ikke nærmere at omtale, men det vil vistnok ogsaa være ligesaa klart, hvor betydelig en Rolle Armeens Forpleiningsvæsen spiller med Hensyn til Landets

Finanser. Man kan give Lønningslove og Reglementer for alle fast bestaaende Forhold, men der lader sig ikke give Love og Regler for Armeens Forpleining under en Krig. Det er selvfølgelig, at de til enhver Tid forhaandenværende Forhold maae benyttes, og at de skulde benyttes med Forstand og Conduite, men man skal ogsaa, saavidt det er muligt, støtte sig paa Erfaring og Kjendskab til selve de Forhold, der skulde ordnes, og Alt det har man hidtil savnet; ved en saadan Ordning som den, her foreligger, er Veien dertil dog aabnet. Her er Forpleiningscorpslet stillet frem som en særlig Deel af Armeen, som, saavidt jeg skjønner, staaer affondret fra Krigsministeriet. Der er vel ikke udtrykkelig sagt Noget, om Generalintendanten udelukkende skal staae som Chef for Corpslet, eller om han desuden fremdeles skal staae i nogen Relation til Krigsministeriet, jeg har idetmindste ikke set nogen Bestemmelse herom; maaskee har jeg overseet den — men jeg forudsætter, at det er Meningen, at han skal beklæde en saa selvstændig Stilling, at hans Nærværelse ved en Krigs Udbrud ikke vil blive savnet paa noget andet Sted. Det er forudsæet, at Dporetelsen af et saadant Institut ogsaa vil medføre Udgifter og Bekostninger; men det maa jo erkjendes, at det er ligesaa nødvendigt, at der i Fredstid staffles Ovelse i saadanne Forhold, som at Soldaten i Fredstid lærer at styde, og ingen af Delene kan stee uden Bekostning. Gaaes der frem paa rette Maade ved Uddannelsen, vil ogsaa Bekostningen i betydelig Grad kunne indvindes navnlig under en Krig. Det er fra et saadant Hovedsynspunkt, at jeg finder, at Forslaget maa modtages med Paaskjønneelse, og jeg troer, at det maa modtages, selv om man skulde finde, at der i Enkelthederne kunde være Et og Andet at rette. Detaillen er mig temmelig ligegyldig; det er mig ligegyldigt, om der er en Intendant mere eller mindre, en Stabs- eller Oversergent mere eller mindre; Hovedsagen er for mig, at der er et Institut, et Corps, bestaaende af Mænd, som have den Opgave, at de under Krigen skulde overtage Bestyrelsen af Armeens Forpleining, og det antager jeg vil kunne naaes ved en Ordning som den, der her foreligger. Der kan vel være enkelte